

250,000 Kr., som man nu foreslaar at paaligne hele Kjøbenhavn. Dette Lovforslag har efter min Mening baade en borgerlig økonomisk Side og en kirkelig religiøs, jeg vil væsentlig dvæle ved den borgerlig økonomiske Side. Den ærede Minister vil paastaa, som han paastod, da jeg kritiserede de paagældende Paragraffer i det vedkommende kirkelige Lovforslag, at hvis vi ikke gennemføre dette Lovforslag, saa ville disse Udgifter til Istandsættelser og Drift af Kirker kunne paalignes den enkelte Sognemenighed, og at det vilde være uretfærdigt særlig mod de fattige Sogne. Jeg skal gentage, hvad jeg sagde den Gang, at den største Udgift, hvorom der her er Tale, er til en Kirke i et forholdsvis velhavende Sogn, nemlig Vor Frue Kirke, hvor der kræves ikke mindre end 142,000 Kr. Bevær man den nu gældende Ordning, kan man, hvis det endelig skal være, paaligne disse Udgifter paa det enkelte Sogns Menighedsmedlemmer, og saa vil det blive Beboerne i dette Sogn, der komme til at bøde, men sættes Ministerens Forslag igennem, vil det ogsaa blive Beboerne af de fattige Sogne, Nørrebro, Vesterbro og Kristianshavn, der komme til at betale til Istandsættelse, Vedligeholdelse og Drift af Frue Kirke, og det finde vi ganske uretfærdigt. For Forstads-kirkernes Vedkommende er der ikke for en eneste af dem Tale om en saa stor Vedligeholdelsesudgift som til denne gamle Kirke i den indre By. Jeg vilde langt foretrække Bevarelsen af den nuværende Tilstand bl. a. ud fra den praktiske Erfaring, at saa længe man har den nuværende Tilstand, det vil sige Paragrafferne i Danske Lov at bygge paa, er man — det viser, som sagt, Erfaringen — meget forsigtig og meget sparsommelig, og det er ganske naturligt. Naar man skal ligne 142,000 Kr. paa et enkelt lille Sogn i den indre By, vil man vende og dreje disse Bevillinger, undersøge dem omhyggeligt, om de ikke ere for overdrevne, om der ikke kunde spares hist og spares her, og det vil man gøre, fordi man trykker sig ved at paaligne en kirkelig Ekstraskat paa 15—20—25 Kr. Men faar man gennem Ministerens Forslag Lov til at ligne denne Udgift over hele Kjøbenhavn, vil Beløbet blive stærkt reduceret, saa at det kun bliver nogle Kroner for hver Skatteyder, og saa er jeg bange for, at Sparsommeligheden vil gaa sig en Tur. Man vil da ikke regne saa nøje, thi naar Pengene fordeles paa det store Antal af over 50,000 Skatteydere i Kjøbenhavn, vil det ikke mærkes saa meget af den en-

kelte. Det er alligevel en meget følelig ny Skat, der vil blive paalignet Kjøbenhavns Befolkning som Helhed. Efter Overslaget drejer det sig jo om 258,000 Kr. i det mindste, det var Kultusminister Bjerres Beregning, og den var endda ikke fuldstændig, han har kun spredtvis taget en Del Kirker og set, hvor meget det vilde dreje sig om, det er ikke noget fuldstændigt Overslag. Den nuværende Minister forelægger os det gamle ufuldstændige og allerede forældede Overslag, saa at et fuldstændigt og tidssvarende Overslag rimeligvis vil føre til en større Sum. Der er ganske vist ligesom i Bjerres Forslag sat en Begrænsning, nemlig til $\frac{1}{5}$ pCt. af den kjøbenhavnske Indkomstskat, men det bliver dog en Sum paa omtrent 300,000 Kr., der i det kommende Aar vil kunne paalignes den kjøbenhavnske Befolkning. Det vilde være en Sum af 4—5 Kr. pr. Skatteyder, og det er ikke noget lille Beløb. Jeg vil saa meget bestemtere protestere derimod som kjøbenhavnsk Repræsentant, som det har været os umuligt at faa den nuværende Regerings Tilslutning til at paaligne den nødvendige kommunale Skat for Tiden. Stillingen er jo den, at hvis Kirkerne ere i Nød og ikke kunne klare sig med deres nuværende Indtægter, er Kjøbenhavns Kommune i en langt større økonomisk Vanskelighed, og Kommunalbestyrelsen, baade Borgerrepræsentation og Magistrat, har enstemmig krævet Ret til at paaligne en saadan Indkomstskat, der var nødvendig til Fyldestgørelse af de kommunale Behov. Det nægter man os imidlertid, der siger man, at man skal vente, man kan ikke tage dette særlige Punkt ud af de samlede Skattelove, der maa vi vente, til Skattelovene ere gennemførte, først da vil man tage under Overvejelse, hvorledes Kjøbenhavns Kommune skal kunne faa de nødvendige kommunale Indtægter. Men her, hvor der var Tale om Kirkerne, kan man ikke vente, her kan man godt tage et enkelt Punkt ud af de samlede kirkelige Lovforslag, det er der ikke noget i Vejen for, her kan man godt tage et enkelt Punkt og forcere det igennem før de andre kirkelige Lovforslag, og endogsaa paa en saadan Maade, at man absolut maa styrke Landstingets Modstand mod de samlede Kirkelove, naar vi selv paa Forhaand erklærer os Fallit og sige, at vi ikke tro paa Gennemførelsen, saa at vi maa tage dette enkelte Punkt ud. Kirken maa absolut have ny Skatter, men Kjøbenhavns Kommune maatte paa ingen Maade faa Lov til at paaligne, hvad den